

ergo dictis, solum hominem constat ex terrenis omnibus, mentis, id est animi, societate cum coelo & sideribus habere communem. Et hoc est quod ait: Hisque animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera & stellas uocatis. Nec tamen ex ipsis coelestibus & sempiternis ignibus nos dicit animatos. Ignis enim ille, licet diuinum, tamen corpus est. Nec ex corpore quis diuino possemus animari, sed unde ipsa illa corpora quae diuina et sunt & uidentur, animata sunt, id est ex ea mundanae animae parte, quam diximus de pura mente constare. Et ideo postquam dixit: Hisque animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera & stellas uocatis, mox adiecit, quae diuinis animatae mentibus: ut per sempiternos ignes, corpus stellarum: per diuinas uero mentes, earum animas manifesta descriptione significet, & ex illis in nostras uenire animas uim mentis ostendat.

Sine phorum
de anima.

Non ab re est, ut haec de anima disputatio in fine sententias omnium, qui de anima uidentur pronuntiasse, contineat. Plato dixit animam essentiam se mouentem, Xenocrates numerum se mouentem, Aristoteles εντελεχεια, Pythagoras & Philolaus harmoniam, Possidonius ideam, Asclepiades quinque sensuum exercitium sibi consonum, Hippocrates spiritum tenuem per corpus omne dispersum, Heraclitus Ponticus lucem, Heraclitus physicus scintillam stellaris essentiae, Zenon concretum corpori spiritum, Democritus spiritum insertum atomis, hac facultate motus, ut corpus illi omne sit primum: Critolaus peripateticus constare eam de quinta essentia, Hipparchus ignem, Anaximenes aera, Empedocles & Critias sanguinem, Parmenides ex terra & igne, Xenophanes ex terra & aqua, Boetos ex aere & igne, Epicurus speciem ex igne & aere & spiritu mixtam. Obtinuit tamen non minus de incorporalitate eius quam de immortalitate sententia.

Facilitate al.

Sidera quae,
Stelle quae.

Nunc uideamus quae sint haec duo nomina, quorum pariter meminit cum dicit: Quae sidera & stellas uocatis. Neque enim hic res una gemina appellatione monstratur, ut ensis & gladius. Sed sunt stellae quaedam singulares, ut erraticae quinque, & caeterae, quae non admixtae alijs, solae feruntur. Sidera uero, quae in aliquod lignum stellarum plurius compositione formantur, ut aries, ut taurus, ut Andromeda, Perseus, uel corona, & quaecumque uariarum generum formarum in coelum recepta creduntur. Sic & apud Graecos ασηρα, η ασηρα diuersa significant. Etenim alter stella una est, & astron signum stellis coactum, quod nos sidus uocamus. Cum uero stellas globosas & rotundas dicat, non singularium tamen exprimit speciem, sed & earum quae in signa formanda conueniunt. Omnes enim stellae inter se, etsi in magnitudine aliquam, nullam tamen habent in specie differentiam. Per haec autem duo nomina, solida sphaera describitur, quae nec ex globo si rotunditas desideret, nec ex rotunditate si globus desit, efficitur, cum altera a forma, altera soliditate corporis deserat. Sphaeras autem hic dicimus ipsarum stellarum corpora, quae omnia hac specie formata sunt. Dicuntur praeterea sphaerae & aplanes illa quae maxima est, & subiectae septem, per quas duo lumina, & quinque uagae discunt. Circi uero & orbis, duarum sunt rerum duo nomina. Et his nominibus quaedam alibi aliter est usus. Nam & orbem pro circulo posuit, ut orbem lacteum. Et orbem pro sphaera, ut nouem tibi orbibus uel potius globis. Sed & circi uocantur, quae sphaeram maximam cingunt, ut eos sequens tractatus ostendet, quorum unus est lacteus, de quo ait: Inter flammam circus elucet. Sed hic horum nihil neque circi, neque orbis nomine uoluit

Sphaera.

ασηρα. ασηρα